

Miljøministeriet
Departementet

J.nr. 001-01833

Den 27. januar 2011

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. BJ stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmålet er stillet på foranledning af Per Clausen (EL).

Spørgsmål BJ

”Vil ministeren i sagen om etablering af et nationalt testcenter for vindmøller ved Østerild redegøre for, hvorfor miljøministeren, Miljøministeriet eller Miljøstyrelsen aldrig fik undersøgt den rejste kritik af VVM-redegørelsens placering af området ved landsbyen Hjardemål og Frøstruplejren under kategorien ”spredt bebyggelse”, når de begge burde have været placeret under kategorien ”områder til boligformål”?”

Svar:

Lad mig starte med at fastslå, at der i forbindelse med udarbejdelsen af VVM-redegørelsen i efteråret 2009 beklageligvis skete en fejl i forståelsen af hvilke støjgrænser, der gælder for Frøstruplejren og Hjardemål.

Vindmøllebekendtgørelsen regulerer støj fra vindmøller og stiller krav til, hvor meget støj naboer til vindmøller må udsættes for. Der er i udgangspunktet to sæt grænseværdier. Der er både støjgrænser for beboelser i det åbne land og nogle lavere, dvs. strammere støjgrænser for såkaldt støjfølsom arealanvendelse, som gælder for boligområder.

I forbindelse med udarbejdelsen af VVM-redegørelsen i efteråret 2009 var der en fejlagtig forståelse af hvilke støjgrænser, der gælder for Frøstruplejren og for Hjardemål. Fejlen bestod i, at Miljøministeriet anvendte det tidligere Viborg Amts og Thisted Kommunes vurdering af områderne – som beboelser i det åbne land - frem for det forhold, at der eksisterer en lokalplan henholdsvis en byplanvedtægt for de to områder, der udlægger områderne til blandt andet beboelse.

Efter vindmøllebekendtgørelsen er det imidlertid ligegyldigt, hvad amt og kommune tidligere har vurderet – hvis der er en lokalplan eller en byplanvedtægt, der udpeger et område til beboelse, er det efter vindmøllebekendtgørelsen altid støjfølsom arealanvendelse.

Miljøministeriet lagde således i forbindelse med udarbejdelsen af VVM-redegørelsen i efteråret 2009 en forkert forståelse af støjreglerne i vindmøllebekendtgørelsen til grund. Begge områder er nemlig boligområder og dermed ifølge vindmøllebekendtgørelsen støjfølsom arealanvendelse, og derfor vil støjen fra en række eksisterende vindmøller sammen med støjen fra testcentret overskride den tilladte grænseværdi for støj.

Den fejlagtige forståelse af vindmøllebekendtgørelsen blev først konstateret, da forskere fra Aalborg Universitet i oktober 2010 i en rapport påpegede fejlen i VVM-redegørelsen.

Så snart fejlen blev konstateret, sørgede jeg for at gøre udvalget og offentligheden opmærksom på det – og Miljøministeriet gik straks i gang med at rette op på fejlen.

Så præmissen i det stillede spørgsmål om, at Miljøministeriet aldrig fik undersøgt den rejste kritik af VVM-redegørelsen, kan jeg slet ikke forstå.

Den 2. november 2010 kontaktede Miljøministeriet således Kammeradvokaten, hvor problemstillingen om VVM-redegørelsens oplysninger om støjforholdene ved Hjørdemål

og Frøstruplejren blev præsenteret. Efter møder med Kammeradvokaten den 8., 9. og 11. november 2010 stod det klart, at der var sket en fejl, og at den skulle rettes op med en lovændring og en supplerende VVM-redegørelse.

Som udvalget ved, synes jeg det er kritisabelt og uacceptabelt, at der kan opstå en fejl som den, der skete under udarbejdelsen af VVM-redegørelsen. Som jeg sagde i samrådet den 24. november sidste år, havde jeg et stort ønske om mere præcist at få belyst, hvordan den konkrete fejl opstod.

Som udvalget også er bekendt med, bad jeg min departementschef om en redegørelse for forløbet, der førte til den fejlbehæftede VVM-redegørelse.

Redegørelsen forelå fredag den 3. december og blev oversendt til udvalget mandag den 6. december sidste år.

Departementschefen vurderer i sin redegørelse, at der er en række kritisable forhold i forbindelse med udarbejdelsen af VVM-redegørelsen.

Det er kritisabelt, at Miljøcenter Århus, som havde ansvaret for udarbejdelsen af VVM-redegørelsen, ikke opsporede og rettede de fejl, der blev begået, og som medførte at VVM-redegørelsen blev afsluttet med de ovennævnte fejl omkring grænseværdier for støj.

Det er beklageligt, at Miljøstyrelsen, der medvirkede i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilke grænseværdier for støj, der skulle anvendes i VVM-redegørelsen, ikke bidrog til at opspore og rette de fejl, der fremgik af den endelige VVM-redegørelse.

Endelig er det ikke tilfredsstillende, at By- og Landskabsstyrelsen ikke kvalitetssikrede VVM-redegørelsen, inden styrelsen forelagde den for mig som minister og for Folketinget.

Det overordnede ansvar og styringen i denne sag påhvilede utvivlsomt By- og Landskabsstyrelsen.

Min departementschefs redegørelse slog fast, at By- og Landskabsstyrelsen i den konkrete sag ikke levede op til de krav og den kvalitet i opgaveudførelsen, som minister og Folketing med rette kan forvente. Derfor bad jeg departementschefen

give By- og Landskabsstyrelsens direktør en påtale i anledning af sagen.

Jeg konstaterer med tilfredshed, at min departementschef desuden har taget initiativ til, at der gennemføres en række opfølgningstiltag, der skal sikre og styrke Miljøministeriets samlede evne til at levere gode, gennearbejdede og korrekte beslutningsgrundlag til den politiske proces og dermed styrke miljøpolitikken generelt.

Jeg vil give både forligskredsen og udvalget et notat med status på disse opfølgningstiltag inden Grundlovsdag.